

למנות וגו'. בן ארבעים שנה, אמאי אתא לממני הכא דהוה בן ארבעים שנה פד נסיב לה לרבקה, אלא ודאי הא אתפליל יצחק בצפון ודרום, באש ומים, ואז היה יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה. פמראה הקשת, ירק לבן אדם. בת שלש שנים אחז בה כשאחז בה ברבקה, וכשהוליד, הוליד בן ששים, להוליד פראוי, כדי שיצא יעקב שלם מבין ששים שנה פראוי. ואת פלם אחז יעקב אחר כף ונעשה איש שלם.

בת בתואל הארמי מפרדן ארם אחות לבן הארמי, מה אכפת לנו כל זה, שהרי כבר נאמר ובתואל ללד את רבקה וגו', וכעת אמר בת בתואל הארמי, ואחר כף מפרדן ארם, ואחר כף אחות לבן הארמי? אלא פרשוה, שהיתה בין רשעים, והיא לא עשתה כמעשיהם. שהיתה בת בתואל, ומפרדן ארם, ואחות לבן, וכלם היו רשעים להרע, והיא העלתה מעשים פשרים ולא עשתה כמעשיהם.

עבשו יש להסתפל, אם רבקה היתה בת עשרים שנה או יותר, או בת שלש עשרה, אז הוא השבח שלה שלא עשתה כמעשיהם, אבל עד עתה היתה בת שלש שנים, אז מה השבח שלה? אמר רבי יהודה, בת שלש שנים היתה, ועשתה לעבד את כל אותו המעשה.

אמר רבי יצחק, אף על גב שכל זה עשתה, לא ידענו האם מעשיה פשרים או לא. אלא בא ראה, כתוב פשושנה בין החוחים בן רעיתי בין הבנות. פשושנה - זו פנסת ישראל. שהיא בין אוכלוסיה כמו שושנה בין קוצים, וסוד הדבר - יצחק בא מהצד של אברהם שהוא

רבקה וגו'. בן ארבעים שנה, אמאי אתא לממני הכא דהוה בן ארבעים שנה פד נסיב לה לרבקה, אלא ודאי הא אתפליל יצחק בצפון ודרום, באשא ומיא, וכדין הוה יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה. פמראה הקשת, ירוק חוור סומק. בת שלש שנים אחיד בה, פד אחיד בה ברבקה. וכד אוליד, אוליד בן ששים, לאולדא כדקא יאות בגין דיפוק יעקב שלם, מבין ששים שנה פדקא יאות, וכלהו אחיד להו יעקב לבתר, ואתעביד גבר שלים.

בת בתואל הארמי מפרדן ארם אחות לבן הארמי, מאי אכפת לן פולי האי, דהא כבר אתמר (בראשית כד) ובתואל ילד את רבקה וגו', והשתא אמר בת בתואל הארמי ולבתר מפרדן ארם, ולבתר אחות לבן הארמי. אלא אוקמוה, דהות בין רשעים ואיהי לא עבדת פעובדיהו, דהות בת בתואל ומפרדן ארם, ואחות לבן, וכלהו חייבין לאבאשא, והיא סלקא עובדין דכשרין ולא עבדת פעובדיהו. השתא אית לאסתפל, אי רבקה הות בת עשרין שנין או יתיר, או בת שלש עשרה, פדין הוא שבחא דילה דלא עבדת פעובדיהו, אבל עד פפון בת שלש שנים הות, מאי שבחא דילה. אמר רבי יהודה בת שלש שנים הות, ועבדת לעבדא כל ההוא עובדא.

אמר רבי יצחק, אף על גב דכולי האי עבדת, לא ידענא עובדהא אי אינון פשראן או לאו. (דף קל"ז ע"א) אלא, תא חזי, פתיב, (שיר השירים ב) פשושנה בין החוחים בן רעיתי בין הבנות. פשושנה, דא כנסת ישראל דאיהי בין אוכלוסיהא פורדא בין פובין. ורזא